

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Doctrina de Communionem sub vtraque specie, & paruulorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

SESSIO XXI.

QVÆ EST QVINTA

SVB PIO IV. PONTIF. MAX. CELEBRATA DIE XVI. IVL. M. D. LXII.

Doctrina de Communione sub vtraque specie, & paruulorum.

AGROSANCTA OECUMENICA, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu Sancto legitime congregata, praesidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, cum de tremendo & sanctissimo Eucharistiæ Sacramento varia diuersis in locis errorum monstruosa nequissimi demonis artibus circumferantur, ob quæ in nonnullis prouincijs multi à Catholicæ Ecclesiæ fide atque obedientia videantur discessisse; censuit, ea quæ ad communionem sub vtraque specie, & paruulorum pertinent, hoc loco exponenda esse. Quapropter cunctis Christianis fidelibus interdicit, ne posthac de ijs aliter vel credere, vel docere, vel prædicare audeant, quàm ex his decretis explicatum atque definitum.

CAPVT I.

Laicos, & Clericos non conficientes, non adstringi iure diuino ad Communionem sub vtraq; specie.

Itaque sancta ipsa Synodus, à Spiritu Sancto, qui Spiritus est a sapientiæ & intellectus, Spiritus consilij & pietatis, edocta, atque ipsius Ecclesiæ b iudicium & consuetudinem secuta, declarat ac docet, nullo diuino præcepto laicos, & Clericos non conficientes, obligari ad Eucharistiæ Sacramentum sub vtraq; specie sumendum; neque vilo pacto, salua fide, dubitari posse, quin illis alterius speciei Communionis ad salutem sufficiat. Nam

O

a et h

a Esai. 11.
b Conc. Constantiens.
Sess. 13. infra, Can. 10.

a et si Christus Dominus in vltima Cœna venerabile hoc
 Sacramentum in panis & vini speciebus instituit & Apo-
 stolis tradidit: non tamen illa institutio & traditio eò ten-
 dunt, vt omnes Christi fideles statuto Domini ad vtram-
 que speciem accipiendam astringantur. Sed neque ex se-
 mone illo, apud Ioannem sexto, rectè colligitur, vtriusq;
 speciei Communionem à Domino præceptam esse: vt
 cumque iuxta varias sanctorum Patrum & Doctorum in-
 terpretationes intelligatur. Namq; qui dixit: *b* Nisi man-
 ducaueritis carnem Filij hominis, & biberitis eius sangui-
 nem, nō habebitis vitam in vobis: dixit quoque: *c* Si quis
 manducaverit ex hoc pane, viuet in æternum. Et quid-
 am: *d* Qui manducat meam carnem, & bibit meum san-
 guinem, habet vitam æternam: dixit etiam: *e* Panis, qui
 ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Et denique qui
 dixit: *f* Qui manducat meam carnem, & bibit meum san-
 guinem, in me manet, & ego in illo: dixit nihilominus:
g Qui manducat hunc panem, viuet in æternum.

REMISSIONES.

Vide P. Henric. in sum. lib. 8. de Eucharistia, cap. 44. à paucis
 Cardin. Bellarm. lib. 4. de Euchar. cap. 24. Valent. de Sacram.
 disp. 6. quæst. 6. puncto 5. Petr. Ledesm. in sum. p. 1. tract. de Euchar.
 cap. 16. concl. 2. P. Ægid. de Sacram. & censur. tom. 1. q. 80. num. 1.
 cum sequentib. & quæst. 73. num. 36. P. Valeri Reginal. in præ-
 ri potest lib. 29. num. 38. in fine, & 39. vbi etiam de Can. 4. huiusmodi
 Sess. 21.

CAPVT II.

*Ecclesia potestas circa dispensationem Sacramenti
 Eucharistia.*

PRÆterea declarat, hanc potestatem perpetuò in Ec-
 clesia fuisse, vt in Sacramentorum dispensatione
 salua illorum substantia, ea statueret vel mutaret, re-
 fuscipientium vtilitati, seu ipsorum Sacramentorum
 vtilitati, pro rerum, temporum & locorum varietate.

magis expedire iudicaret, id autem Apostolus non obscure visus est innuisse, a cum ait : Sic nos existimet homo, vt ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei, vt ipsum quidem hac potestate vsum esse, satis constat, cum in multis alijs, tum in hoc ipso Sacramento, cum, ordinatis nonnullis circa eius vsum, b Cetera, inquit, cum venero, disponam. Quare agnoscens sancta mater Ecclesia hac suam in administratione Sacramentorum auctoritatem, licet ab initio Christianae religionis non infrequens vtriusque speciei vsum fuisset; tamen progressu temporis, latissime iam mutata illa consuetudine, grauib; & iustis causis adducta, hanc consuetudinem sub altera specie communicandi approbavit, & pro lege habendam decreuit: quam reprobare, aut sine ipsius Ecclesiae auctoritate prohibito mutare non licet.

a 1. Cor. 4.
1. Cor. 6.

b 1. Cor. 12.

c Conc. Conc.
Sess. 21. c. 13.

REMISSIONES.

Vide P. Henric. in sum. li. 8. de Eucharist. c. 44. §. 3. Pat. Sanchi de Matrim. li. 3. disp. 22. n. 27. P. Aegid. de Sacram. & censur. tom. 1. qu. 80. num. 121. P. Vasq. in 3. p. D. Thomae, tom. 3. disp. 22. num. 22.

CAPVT III.

Totum & integrum Christum, ac verum Sacramentum sub qualibet specie sumi.

Insuper declarat, quamuis Redemptor noster, vt antea dictum est, d in suprema illa Cena hoc Sacramentum in duabus speciebus instituerit, & Apostolis tradiderit, tamen fatendum esse, etiam sub altera tantum specie totum et atq; integrum Christum, verumq; Sacramentum sumi; ac propterea, quod ad fructum attinet, nulla gratia necessaria ad salutem, eos defraudari, qui vnam speciem solam accipiunt.

d Matth. 26.
Marc. 14.
sup. c. 1.
1. Cor. 11.
e c. qui manducant. c. quod inuitat. c. singuli. de cons. dist. 2. sup. Sess. 13. c. 3. Et Can. 3. de Sacra. Euch.

REMISSIONES.

Vide Balduin. Iunium super opera controuers. Bellarm. p. 2. lib. 3. cap. 8. a principio, Pat. Valet. Regin. in praxi fori poenitent. c. 1.

ncil. Triu.
declara.
near in di.
1710

CAPVT IV.

Paruulos non obligari ad Communionem Sacramentalem.

^{in inf. Can. 4.} **D**Enique & β eadem sancta Synodus docet, & par-
los γ vsu rationis carentes, nulla obligari necessitate
ad sacramentalem Eucharistiae communionem: si quidem
^{in Trid. 3.} per β Baptismi lauacrum regenerati & Christo incorporati,
adeptam iam filiorum Dei gratiam in illa aetate amittere
non possunt. δ Neque ideo tamen damnanda est antiquitas,
si eum morem in quibusdam locis aliquando seruatum
Vt enim sanctissimi illi Patres sui facti probabilem cau-
sam pro illius temporis ratione habuerunt; ita credere
nulla salutis necessitate id fecisse, sine controuersia con-
cedendum est.

R E M I S S I O N E S.

ⁱⁿ **V**ide Pat. Henriq. in sum. lib. 8. de Eucharistia, c. 43. & p. 1.
pio, Valqu. in D. Thom. tom. 3. disput. 212. nu. 17. & disput.
nu. 35. P. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. li. 29. qu. 4. nu. 1.
Pat. Aegid. de Conink. de Sacram. & censuris, tom. 1. quaest. 80. ar. 1.
nu. 72. cum sequentibus, Petr. Ledesim. in sum. p. 1. tract. de Eucharistia.
c. 13. concl. 7.
 β Infantes, si daretur eis communio, recepturos gratiam, resolu-
Victor. verbo Eucharistia, num. 84. in fin. Pat. Soar. tom. 3. disput.
sect. 4. P. Aegid. d. q. 80. art. 9. num. 77. Petr. Ledesim. d. cap. 13. con-
duda 2.
 γ *Vsu rationis carentes.*] De amentibus perpetuis idem quod
infantibus sentiendum esse docet Pat. Valer. Reginald. d. lib. 1.
numer. 78. vbi 79. An debeat administrari Eucharistia in articulo
mortis amentibus patientibus tunc temporis, de quo etiam P. Hen-
riq. in sum. lib. 8. cap. 42. §. 3. in fin. P. Soar. tom. 3. disput. 69. ar. 1.
dubit. 3.
 δ *Neque ideo tamen damnanda est antiquitas, &c.*] Vide P. Aegid.
art. 9. nu. 75.

DE COMMUNIONE SVB
vtraque specie, & paruulorum.

CANON I.

Si quis dixerit, a ex Dei præcepto, vel necessitate salu-
tis, omnes & singulos Christi fideles vtramque speciem
sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti sumere debere; ana-
thema sit.

CANON II.

Si quis dixerit, sanctam Ecclesiam b Catholicam non
iustis causis & rationibus adductam fuisse, vt laicos, at-
que etiam Clericos non conficientes, sub panis tantum-
modo specie communicaret, aut in eo errasse; anathe-
ma sit.

CANON III.

Si quis negauerit, totum c & integrum Christum, om-
nium gratiarum fontem & auctorem, sub vna panis spe-
cie sumi, quia, vt quidam falsò asserunt, non secundam
ipius Christi constitutionem sub vtraq; specie sumatur;
anathema sit.

CANON IV.

Si quis dixerit, d paruulis, ß antequam ad annos discretio-
nis peruenerint, necessariam esse Eucharistiæ commu-
nionem; anathema sit.

Duos verò articulos, e aliàs propositos, nondum tamen
excussos, videlicet, An rationes, quibus sancta Catholica
Ecclesia adducta fuit, vt communicaret laicos, atque et-
iam non celebrantes sacerdotes, sub vna tantum panis
specie, ita sint retinendæ, vt nulla ratione Calicis vsus cui-
quam sit permittendus: &, An, si honestis & Christianæ
caritati consentaneis rationibus concedendus alicui vel
nationi vel regno Calicis vsus videatur, sub aliquibus cõ-
ditionibus concedendus sit; & quænam sint illæ: Eadem
S. Synodus, f in aliud tempus, oblata sibi quamprimùm
occasione, examinandos, atque definiendos reseruat.

ncii. Tri-
declara-
neat. in d. 1.
1711.

REMISSIONES.

CANON I.

Vide Card. Bellarm. li. 4. de Eucharist. c. 20. cum seqq. P. Henr. in sum. li. 8. de Eucharist. c. 24. P. Valer. Regin. in pract. ri pœn. li. 29. n. 78. in fin. optimè P. Ægid. de Conink. de Sacram. tom. 1. q. 80. n. 111. cum seqq.

CANON II. Vide P. Ægid. de Sacram. tom. 1. q. 80. n. 121. ubi præcurrit iustissimas rationes, quas habet Ecclesia præcipiendi hanc Communionem sub vna sola specie.

CANON III. Vide Bald. Iunium super opera controu. Bal. p. 2. li. 3. c. 8. à princ. P. Ægid. de Sacram. tom. 1. qu. 76. art. 3. nu. 32.

CANON IV. Vide Doct. supra citatos in c. 4.
 § *Antequam ad annos discretionis peruenerit.* In qua ætatis præcipiant pueri habere discretionem sufficentem ad obligationem præcepti communicandi? Resinqui debere arbitrio parentum, & Confessarij, resoluunt P. Soar. tom. 3. disp. 70. sect. 1. P. Valer. Regin. in pract. fori pœn. li. 29. num. 83. P. Ægid. tom. 1. de Sacram. qu. 80. art. 11. nu. 102.

DECRETVM DE REFORMATIONE.

Eadem sacrosancta Oecumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu S. legitimè congregata, presentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, ad Deum omnipotentis laudem, & sanctæ Ecclesiæ ornamentum, ea, quæ sequuntur, de reformationis negotio in præstatuenda esse censuit.

CAPVT I.

Episcopi gratis debent ordinare, tonsurare, dimissorias & rituales dare, eorumq; ministri pro istiusmodi literas sigillatim sponte oblatum recipiendum est. Vbi est consuetudo aliquam accipiendi pro literis, nihil capiatur à Notarijs pro officio ultra decimam vnius aurei partem, & modo aliunde ijs non suppetat salarium, &c.

a Vide 1. Lateran. c. 63.
 Conc. Chalced. c. 11.
 Conc. Bracar. 2. c. 3.
 Conc. Aurel. 2. c. 3. Concil. Tolit. 8. Can. 3. c. scilicet Episcopum; 1. q. 2.

Quoniam a ab Ecclesiastico ordine omnis tæ suspicio abesse debet; & nihil pro collatione